

Universitätsbibliothek Paderborn

**Francisci Baconi Baronis de Verulamio, Vice-Comitis S.
Albani, Summi Angliæ Cancellarii, Opera omnia, Quæ
extant: Philosophica, Moralia, Politica, Historica ...**

Bacon, Francis

Francofurti ad Moenvm, 1665

VIII. Endymion, sive gratiosus.

urn:nbn:de:bvb:12-bsb10497643-5

volat & victorianam celebrat: Secundum Gestatio capituli *Medusa* in scuto; siquidem nullum praesidij genus huic ob præstantiam comparari possit. Unicum enim facinus insigne, & memorabile felicitè gestum, & perpetratum, omnes inimicorum motus cohibet, atq; malevolentiam ipsam stupidam reddit.

VIII.

ENDYMION, SIVE GRA
TIO SUS.

Pastor *Endymion* traditur à *Luna* fuisse adamatus: novum autem, & singulare erat consuetudinis genus, siquidem ille decumbebat in nativa quadam specu, sub *Saxis Latiniis*; *Luna* autem haud raro de Cælo peribetur descendisse, & sponiti Oscula petuisse, ac rursus in Cælum se recipisse. Neque tamen Otium istud, & somnus in detrimentum fortunarum ejus cedebat. Sed *Luna* interim effect, ut pecus ejus pingueceret admodum, ac numero etiam felicissime auctum esset, ut nulli paitorum greges essent latiores, aut numerosiores. Fabula ad ingenia & mores Principum pertinere videtur. Illi enim cogitationum pleni, & in suspicione proponi, non facilè ad consuetudinem vitæ intérieur recipiunt homines qui sunt perspicaces, & curiosi, & quasi animo vigilantes, sive ex-somnes: sed potius eos, qui ingenio sunt quieti, & morigero, & quod placitum est illis patiuntur, & nil ultra inquirunt, sed se veluti ignaros & nil tententes & quasi sponitos præbent; denique magis obsequium simplex, quam observantiam callidam præstant. Etenim cum hujusmodi hominibus Principes de Majestate sua, veluti *Luna* de Orbe superiore, descendere & personam (quam perpetuum generem intar Oneris cuiusdam sit) deponere, & familiariter versari libenter confieverunt, idque se tuto facere posse putant. Id quod in *Tiberio Cesare*, Principe omnium maximo difficulti, præcipue annotatum fuit: apud quem illi solummodo gratiosi erant, qui notitiam morum ejus reverè habebant, sed pertinaciter, & quasi stupide dissimulabant. Quod etiam *Ludovicus undecimus Francorum Regi* Principi cautissimo, & callidissimo in moribus erat. Neque ineleganter in Fabula ponitur Antrum illud *Endymionis*: quia ferè usitatum est illis, qui hujusmodi gratia apud Principes florent, habere secessus aliquos amēnos, quō illos invitent, ad otium & animi remissionem absque Fortuna sua mole. Qui autem in hoc genere gratiosi sunt, plerumque rem suam bene agunt. Nam Principes licet fortasse ad honores eos non evendant, tamen cum vero affectu, nec propter utilitatem tantum illos diligant, munificientia sua eos ditare consueverunt.

IX.

SOROR GYGANTUM, SIVE
FAMA.

Memorant Poeta, *Gyantes* è terra procreatos, bellum *Iovi*, & superis intulisse, & fulmine disjectos & devictos fuisse. Terram autem Deorum ira irritatam in vindictam natorum

shorum, *Famam* progeniisse; extremam *Gygantibus* Sororem:

Illam Terrapares ira irritata Deorum Extremam (ut perhibent) Cæo Enceladoq; Sorem

Progenuit. —

Hujus Fabula ea sententia videtur esse: per *Terram*, Naturam vulgi significarunt, perpetuo tumidam & malignam verius Imperantes, & res novas parturientem: Hæc ipsa occasionem adepta, Rebelles parit & seditiones, qui Principes ausu nefario exturbare, & dejicere machinantur, quibus oppressis, eadem Plebis natura deteriorioribus favens, & tranquillitatis impatiens rumores gignit, & fusurros malignos, & Famas querulas, & famosos libellos, & cætera id genus, ad invidiā eorum qui rebus præsunt; ut Actiones Rebellenium, & Famae Seditiose, genere, & Stirpe non differant; sed veluti sexu tantum; cum istæ mulieres videantur, illæ viriles.

X.

ACTÆON ET PENTHEUS,

SIVE CURIOSUS.

Curiositas humana in secretis rimandis, & eorum notitia appetitu male sano concupiscentia, & presanda, duplice exemplo apud antiquos coærectur: Altero *Actæonis*, altero *Penthei*. *Actæon* cum *Dianam* imprudens, & casu fine veste vidisset, in Cervum verius, à canibus quos alebat, dilaceratus est. *Pentheus* cum sacrificiorum *Bacchi occulorum*, confensa arbore, spectator esse voluisset, furore percitus est. Fuit autem *Penthei* Dementia ejus generis, ut res congerimatis existimaret, & duo Soles & rursus duæ *Thebae* ei ob oculos verarentur; Adeo ut, cum *Thebas* properaret, statim alteris *Thebas* conspicitus retrahatur: Atq; hoc modo perpetuo & irrequie-
tē sursum & deorsum ferretur.

*Eumenidum demens qualis videt agmina Pen-
theus,*

*Et Solem geminum, & duplices se ostendere
Thebas.*

Fabularum prætina, ad secreta Principum; Secunda, ad secreta divina pertinere videtur. Qui enim Principibus non admitti, & præter eorum voluntatem secretorum consciū sunt, odium certissimum apud eos consequuntur. Itaque gnari se peti, & occasiones captari, vitam degunt. Cervorum more timidam & suspicionibus plenam. Quin & illud sapienter accidit, ut à servis & domesticis in gratiam Principum, accusentur & subvertantur. Ubi enim Principis offendit manifesta est; quorū servi, tot ferè Proditores esse consuerunt, ut *Actæonis* fatum illos moneat. Alia est *Penthei* calamitas. Qui enim ausu temerario, mortalitatis parum memores, per excelsa Natura & Philosophia fastigia (tanquam arbore confensa) ad Mysteria divina aspirant, iis poena proposita est, perpetuae inconstantiae, & judicij vacillantis & perplexi. Cum enim aliud sit Lumen Natura, aliud Divinum, ita cum illis sit, ac si duos Soles viderent. Cumque Actiones vitæ, & decreta voluntatis, ab intellectu pendeant: sequitur etiam ut non minus voluntate, quam opiniōne hæsitant, nec sibi omnino constent: Itaque & duas

Thebas